1875. VII. évfolyam. 23. szám. Kedd, február 2.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben es postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bermentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:

Öthasábos petitsorért 5 kr.

Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:

Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.

„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.

Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

A VÁROSI KÖNYVTÁR

— **A „Debreczen“-re február hótól előfizetést nyitunk.**

Egy hóra: 1 frt.

Két hóra: 1 frt 70 kr.

Negyedévre: 2 frt 50 kr.

Lapunk szellemi tekintetben folyvást emelkedni fog, mivel naponkint több jeles férfiut van szerencsénk a haza minden részéből munkatársul megnyerni.

Minden fontosabb eseményről eredeti táviratok által értesitjük a t. olvasó közönséget.

Hirdetési rovatunkba legjutányosabban veszünk fel hirdetményeket. —

Ajánljuk lapunkat a t. közönség buzgó támogatásába.

A „Debreczen“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

Miért vagyunk roszabbak a muszkáknál is?

Debreczen, febr. 1.

A közelebbi években a magyar sajtó, a különböző hatóságok, sőt maga a közoktatásügyi miniszter ur is beismerték és panaszkodtak a tanitók hiányáról, mely nemcsak nálunk, hanem minden oly országban ijesztő mérvben van meg, ahol a népoktatás csak a közelebbi időben vett nagyobb fellendülést. — A tanitók ezen hiánya komoly baj gyanánt ismertetett fel s a népoktatás barátai, mondhatni, aggódó szeretettel keresték fel annak okait. Egyik azt mondá, hogy a tanitók nincsenek elég jól dijazva, azért választják oly kevesen — különösen a tehetségesebbek — a tanitói pályát, mások azt vélték, hogy a tanitók társadalmilag nem méltányoltatnak ugy, mint azt müvelt egyének fontos hivatalokban való áldásos müködésök után méltán megvárhatnák. A tanitói pályától való idegenkedés harmadik s hasonlóan fontos oka az, hogy a tanitók s tanitóképezdei növendékek a hadkötelezettség alól feloldva nincsenek. Valóban, ezek a bajnak valódi és legfontosabb okai. S mily különös, ha az ügyes orvos a betegség okait fölismerte, akkor már betegét képes is meggyógyitani, hacsak organismusa bomlásnak nem indult. Megkisérlették a gyógyitást nálunk is, de eddig nem elég szerencsével. Ugyanis, nem tagadhatni, hogy nemzetünk a sanyaru évek daczára is tetemes összeget áldozott mostanában a népoktatás ügyében: számos iskolák állittattak, uj tanitói fizetések alapittattak, de a tanitók javadalmazása aránylag nem sokat emelkedett. A baj oka tehát e részben megszüntetve nincs, s nem is lesz mindaddig, mig pénzügyi helyzetünk jó termések, s egészséges takarékos pénzügyi politika következtében tetemesen javulni nem fog. A tanitóknak s illetőleg családaiknak sorsát javitani fogja az országos tanitói nyugdijintézet felállitása, s az, az országgyülésnek és kormánynak egyik legszebb vagy legalább üdvös ténye leend, noha megvallom, hogy a kormány jóságát csökkenti az, hogy körülbelől az uj választások küszöbén fogja az erre vonatkozó törvényjavaslatot beterjeszteni, s igy az egy kis kortes ajándék színében tünik fel. A tanitók anyagi helyzete javulásával emelkedni fog lassankint társadalmi becsültetésök is, mert rájok nézve is áll a példabeszéd „pénz emberség, ruha tisztesség.“ — Az országgyülés pedig a nyugdijintézet felállitásával a tanitói osztály iránti becsülését iktatja törvénykönyvbe, — kell-e annál nagyobb elismerés? A két elsőben emlitett bajon naponként segitve leend, de mikor lesz a harmadikon, melyet egy kis erélylyel s a tanügy iránti szeretettel már eddig is meglehetett, meg kellett volna szüntetni, s hogy nem szüntette meg a miniszterium, kötelességet mulasztott a haza ellen.

A tanitó képezde növendékeinek s a tanitóknak hadmentességét pénzáldozatok nélkül lehetett volna kivinni s e tekintetben a miniszterium nem tett semmit, holott a sajtó, s a különböző világi és egyházi hatóság, többi közt a nagytekintélyü ref. konvent is, sürgették és kérték azt. Nagyon hátrányos hanyagság ez, mert ha van valami, a mi a tanulókat a tanitói pályára ösztönözné, ugy bizonyára a katonamentesség az.

Az osztrák miniszterium ki tudta eszközölni a közös hadügyminisztertől, hogy a tanitók csak a szünidő alatt 4 hétre hivassanak fegyverbe, a II-od és III-ad éves képezdészek pedig, ha nem önhibájokból késtek meg, egyelőre felmentetnek a katonai szolgálat alól, s csak ha tanulmányaikat félbeszakitják, köteleztetnek 3 évi rendes szolgálatra; tanitókká levén, a már emlitett kedvezményben részesülnek. — Hát a mi az osztráknak justum, nem volna az nekünk aequum? Oroszországban pedig a tanitóképezdészek, tanulói pályájok ideje alatt fel vannak mentve a katonáskodástól, s mint tanitók, csak akkor soroztatnak be, ha a tanitói hivatalt 6 év előtt hagyták el. Az orosz kormány a tanitóságot ugy tekinti, mint honvédelmet, s valóban senki sem védi inkább a hazát, mint az, aki annak felvilágosodott, önállóan gondolkodni tudó s lelkes fiakat nevel. Az orosz kormány ezt ugy fogta fel, s e szempontnál fogva adta a tanitóknak s tanitóképezdészeknek ama kedvezményt. Ezért vagyunk mi roszabbak a muszkáknál is.

J. I.

* **Nyilt kérdést** intéz a „Közérdek“ szerkesztősége Dóczy Lajos külügyminiszteri oszt. tanácsoshoz, hogy ha igaz, mikép Andrássy őt küldé Csernátonyhoz a „Közérdek“ keletkezése történetének elbeszélése végett, mint adta elő ez, s mi czélja volt ezzel. (Lásd alább budapesti levelünket.)

— **Hollán Ernő** fehivás folytán elfogadá a vasmegyei főispánságot.

— **Miniszteriumtanács** tartatott tegnapelőtt az Unionbanknak az északkeleti vasut épitése tárgyában támasztott igénye ügyében. Elfogadtatott elvileg azon javaslat, mely szerint az Unionbank 5½ millió értékü 5 százalékos, az állam által biztositott aranykötvényeket kapna. A mint látszik, az ügy még most sincs befejezve.

— **A bányakerület** ev. szuperintendense dr. Szeberényi Gusztáv főpásztori levelében inditványozza, hogy az anyakönyvek magyar nyelven vitessenek.

— **Az erdélyi hépviselők** tegnapelőtti értekezletében Korizmics László közölte az értekezlettel, hogy a vizaknai sóbányászat tekintetében nagyrészben kielégitő választ nyert a pénzügyminisztertől. Az értekezlet tudomásul vevén ezen jelentést, egyuttal elhatározta, hogy a sóbányászat centralizacziját nem pártolandja. Tárgyalás alá kerülvén továbbá az erdélyi csendőrség kérdése, az értekezlet egyhangulag kimondá, hogy ezen intézmény Erdélyben nélkülözhetlen és üdvös; sürgettetni fog mindazonáltal, hogy az erdélyi csendőrség katonai fegyelem és szervezet tekintetében, melyet ez ideig még mindig a közös hadügyminiszter gyakorol, a magyar honvédelmi miniszter hatósága alá adassék.

Budapesti röppentyük

— „Debreczen“ olvasóinak —

(U.) Tertius gaudet. Nemrég nagy zajt ütött a hivatalos körökben ama körülmény, hogy Andrássy gróf egy jegyzékét, mely hivatali titok volt: a „N. fr. Presse“ közzé tette. A gyanu akkoriban Matlekovics osztálytanácsost és Mihók irodaigazgatót érte, mint akik közül valamelyik, állitólag, a kérdéses jegyzéket közlés végett az illető lap pesti levelezőjének kiadta volna. A vizsgálat nyomán azonban az derült ki, hogy az irodaigazgató lepecsételve küldte az illetékes osztályhoz, honnan többé azután vissza sem került. Tehát egy harmadik „valaki“ tárta föl a hivatali titkot; csakhogy a mint beszélik, e harmadik valakinek nem tehetik ki oly könnyedén a szürét, mint ama két másik, ártatlannak talált egyénét, kiket puszta gyanura fölfüggesztettek hivataluktól. Hja! azt mondja az irás: „a kinek krisztus a barátja, nem kárhozik el!“

*

Hogy válik az ember „nagy“-gyá! Pestmegyében, P. Köncsödön egy Szücs nevü földmüvesnek nyolcz éves Sándor fia veszélyes beteg lett, ugyhogy már az orvos is lemondott a fölgyógyulhatás reményéről. Eközben Szücs uram szeretett élete párját a gondviselés egy ép fiu gyermekkel áldá meg. „Kinek keresztelessük?“ kérdé az anya. „Hát ha már az isten elveszi Sándor fiunkat, keresztelessük az uj szülöttet is Sándornak!“ és ugy lon. Csakhogy a beteges fiu megéledt s most már nagy fejtörésre adott okot, miként segitsenek magukon, ha már egyszer két Sándorral ajándékozta meg a szülőket a jóságos ég. Végre az apa pihent esze döntötte el a dolgot, jelesen ugy, hogy ezentul az idősbik lesz „nagy Sándor,“ a másik pedig „kis Sándor.“

*

Becsületben halt meg! Midőn közelébb a büneit megbánó vasuti rablógyilkos Freith töredelmesen lépett a vesztőhelyre, tömlöcztartója egész lelkesülten beszélt a teljesen megtért gonosztevőről s mondókáját egész érzékenyültséggel ekép fejezte be: „No azt meg kell neki adni, hogy — becsületben halt meg!

*

Egy kis országgyülési handabanda, Csernátony ur reklámott akart csinálni a „Közérdek“ czimü lapnak, s daczára annak, hogy Bittó miniszterelnök a kérdéses lap keresztatyaságát sehogy sem akarta magára vállalni a napokban: Csernátony ur uj lében eresztve a dolgot, megmeg azon bizonykodott, hogy „Istók ugyse“ Bittó István annak a „Közérdek“-nek a keresztpapája, akármikép csüri-csavarja a dolgot, sőt még a gyermek születésének a történetét is tudja, akár el is beszélheti. A ház elnöke azonban félvén egy ujabb skandalamtól, — melynek rendezésében Csernátony ur, közbe legyen mondva ép oly müvész, mint a miniszterelnök „diszebédeket rendező miniszteri tanácsosa, — megvonta tőle a szót, a pikanteriákban gyönyörködő közönség nem kis szomoruságára. A czél azonban el lett érve, mert e naptól kezdve a „Közérdek“-et nehány száz példánnyal többe nyomják. Hja a reklámcsinálásnak különféle nemei és módjai vannak.

— ***A magyar fővárosból.*** **A király** az ó-budai szegényház részére 100 frtot adott. **A mücsarnoki** orsz. bizottság ülésén jelentetett, hogy 45 terv közül Láng Adolfé fogadtatott el; a kivitel 280,000 frba kerül; a még hiányzó összeget festmények kisorsolása utján szerzik be. **A nemzeti** kaszinó a mücsarnokra 1000 frtot megszavazott. **Az országos** főpénztárnál több hamis egy, öt és tiz frtos bankjegyet foglaltak le. **Toldy** István „Hét év története“ czimmel röpiratot ir a választásra. **A magyar** gazdasszonyok bálja 1213 frtot 82 kr. jövedelmezett. **Dr. Vécsey** Tamástól megjelent a „Római családjog,“ ára 3 forint.

Vidék.

— A „Debreczen“ levelezése. —

Csáktornya, jan. 27.

(Nyilt levél Gubody Sándor országgyülési képviselő urnak.)

Az „Egyetértés“ idei 19. számában olvasom, hogy nagyságod ama törvényjavaslattal lépett a ház elé, hogy azon tisztviselők, kiknek fizetéseik 300 ftonfelüli adósságaik miatt lefoglalva vannak, s 3 hó alatt kiegyenliteni nem képesek, elbocsátandók.

Szomoruan, s béuitólag hat az egyszerü államszolgára azon tapasztalat, melylyel naponta találkozik, s melylyel különösen a képviselőháznak némely tagja részéről méltatlanul s igazságtalanul illettetik.

Mert egy idő óta sok történik, mi a tisztviselő munkakedvét bénitja.

S ha igy megy, oda jutunk, hogy az állomásokra, árlejtés fog hirdettetni, ki tölti be olcsóbbért? — nem kérdve, — tud-e hozzá vagy nem?

Ha a tisztelt ház fenti törvényjavaslatát elfogadja, mi különbség van az állam szolgája, s nagyságod esetleges szolgálója között?

S nem jöhet-e valaki önkéntelenül abba a helyzetbe, hogy a mai drágaság s rosz fizetés mellett, például betegség, vagy más eféle baj miatt adósságot kénytelen csinálni?

S nem volna-e opportunus dolog, ha saját háza előtt is söperne, s e törvényjavaslatot a képviselőkre is kiterjesztené?

Mert lássa nagyságod, van ám nagyságtoknál is szerintem szükség az eféle törvényjavaslatra, a mennyiben nagyságtok sem infalibilisek.

Helyesebb lett volna Ausztriát követni, mely Amerika nyomán elrendelte, hogy a tisztviselő fizetése bíróilag nem foglalható le.

Mert ha a lelketlen uzsorások ezt tudni fogják, nem lesz hitel, s ha hitel nincs, nem lesz hol más adósságot csinálni.

S igy tekintve törvényjavaslatának horderejét, sok ártatlan nő, s kiskoru, — a kolduslás nyomoraitól meg leend mentve.

Ugy járhat, mint az egyszeri kocsis, ki a jobbik lovat ütötte, s mikor az kiállott, szekere a sárban maradt.

Az állam, ha tisztviselőit ugy fizeti, mint most, s ha azokat oly pártolásban részesiti, — mint minővel már is találkozik, a tisztviselők java ki fog dölni, s marad az, kinek mindegy, akár hogy bánnak el vele, s ki a holnapról nem, s csak a máról gondolkozik.

Lesz-e aztán köszönet benne, az a jövő titka. Isten velünk!

Csáktornya, 1875.

Egy államhivatalnok,
kinek még adóssága nincs.

— A „Debreczen“ levelezése. —

Nagybánya, jan. hó.

A n.-bányai nőegylet bogár után indulva, bált rendezett. A bogár be is vitte... A deficzit beütött. Azonban a bogár találékony volt. A garasos komédiákban szokás, hol a bajazzó, hol valamelyik kis kötéltánczos részére tányérozni, ő is ezt használta, s a bogár becsülete meg lett mentve?

Különös, de ugy van, két család minden áron tánczolni akart, s ennek kedvéért az egész város mozgásba hozatott, tánczoltak is, de a jótékony czél mit sem nyert általa.

A mult farsang egyik elhomályosult csillaga az emlitett bálban a karzatról nézte az ujonan feltünt fénylő csillagokat, — ugy van az a természetben, hogy a csillagok felfedezésével foglalkozó természetbuvárok vas szorgalommal törnek előre, habár az utjokba akadt rózsákon átgázolva érik is azt el.

A czukrásznak elég ideje volt a mult jobb idők felett ábrándozni, s a vendéglős eldalolhatta „nem ugy van most, — mint volt régen.“

Volt fény, de nem volt kedv, azt hitellel is megszerezhetjük, mert a kedvet elölte a pénznyomor.

— Ő. —

— ***Vidéki hirek.*** **A szatmári** főispán Ujfalussy Miklós ünnepélyes beiktatása szombaton ment végbe. **Kassa** volt főispánát Szerényi főjegyző az „Abaujkassai közlöny“-ben becsületrablónak nyilvánitja. **Romhányban** (Nógrád) ezy 19 éves pórlány 17 éves öcscsét ugy ódalba szurta, hogy a fiu elvérzett. **Egy falusi** ember e szavakkal adá elő panaszát a jegyzőnek: „miután nekem K. János 36 fr. követelésemmel meghalálozott, tessék felvenni a temetési szempontot.“ **Pozsonyban** a „Toldykör“ bálján Zubovics is részt vett, s bár egyik lába gépen van, a legnagyobb könnyedséggel járta a csárdást.

Budapest febr. 1.

— A „Debreczen“ szerkesztőjének. —

A képviselőház szombati ülésében történtek, nevezetesen Csernátony kifakadásai Bittó becsületszavának értéke fölött, nagy feltünést keltettek. Hogy is másképp? Mindenkinek ajkán van a kérdés, mi alapja van Csernátony vádjának, melyet a képviselőház elnökének közbeszólása nem engedett indokolni? A dologgnak magyarázata a következő: A „Közérdek“ czimü lap keletkezése fölötti találgatások Andrássy nevének kapcsában az „Ellenőr“ hasábjaira is eljutván, Andrássy gr. ki Csernátony journalistai szolgálatait sohasem becsmérelte s az időben épen Budapesten volt, Dóczi osztálytanácsost küldé el az „Ellenőr“ szerkesztőjéhez azon nyilatkozattal, hogy a „Közérdek“-et nem ő, hanem Bittó alapitotta. E kijelentést Andrássy különben szóval is megtette egy körben, melyben Tisza Kálmánnak székbeli szomszédja volt.

Andrássyról szólva följegyzésre méltónak tartom még, hogy a külügyminiszter tegnap — a magyar kormányelnök távirati fölkérésére — Budapestre jött. A kormány tagjaival folytatott rövid tanácskozás után Lónyayt kereste föl. Nem tudom e találkozásnak eredménye-e vagy már korábbi megállapodás, tény, hogy a képviselőház mai ülésében Lónyay a közvárakozás ellenére a költségvetés megszavazása ellen nem nyilatkozott.

Ha itt tehát győzött is Andrássy, egy bukást mégis ért a tegnapi napon, a nemzeti kaszinóban. Az Andrássy-féle vámügyi jegyzék illetéktelen közlése fölött tudvalevőkep az akták még nincsenek befejezve. A kaszinóban történt, hogy Mihalovics azt inditványozta, mikép az illető jegyzék közlője: Rothfeld, a „Neue freie Presse“ munkatársa, mivel magatartása által „ártatlanok szenvedését“ okozta, zárassék ki a körből. A mint az inditvány megtétetett s Ürményi Miksa ellene felszólalt, a gyülés rögtön tisztában volt azzal, hogy itt Andrássy kezét igyekszik leverni, — Sennyey az inditvány ellen szólt, Tisza Kálmán is. Az eredmény, hogy szavazásnál az inditványozó kisebbségben maradt.

Mende Bódog.

A „DEBRECZEN“ tárczája.

A nagynéne.

— Charles Reybaud beszélye —

Forditotta **Rácz Mihály.**

(Folytatás.)

E szavak után még egyszer szivélyesen elbucsuzva s emlékezetünkbe ajánlta magát Camil herczeg, s távozott.

Ha soha nem jönne vissza! — gondolám önkénytelen összeborzadva. Ime, elvitte magával házunk nyugalmát, örömét és boldogságát.

Izabella, mintha megkövült volna, ugy állt előttem. A tündérvilág, melyet a szerelem istennője nyujt fiatal szíveknek, öt hónapig tartott anélkül, hogy az elbüvölt léleknek ideje lett volna rágondolni, miszerint a tündérálomnak vége szakadhat. A szegény szerelmes beletemette magát fényes ábrándjaiba egészen; de nem sokára azon vette észre, hogy a tündérálom szétfoszlott, s ő az örvény szélén áll. Volt ereje mégis kétségbeesését legyőzni. Csöndes magányában azonban szabad folyást engedett könnyeinek.

Camil herczeg soha sem szólt egy szót utazási szándékáról s csakis az utólsó pillanatban jött hozzánk elbucsuzni. A Saldini palotában azt mondák, hogy bizonyos családi ügyek elintézése végett kellett neki Rómába menni, s hogy onnan visszatérve, határozott szándéka Franczia országban telepedni le.

Izabella az első napok alatt egészen leverten járt-kelt közöttünk. Anyja végheteten sajnálta a napról-napra hervadó leányt, s vigasztalni akarta. Nem engedtem. A vigasz nem lett volna más, mint kihivása egy még veszedelmesebbé válható kitörésnek. Rábirtam nővéremet, hogy a helyet, hol minden legcsekélyebb tárgy Camil emlékét idézheti vissza a már-már megtört szivbe, mielőbb hagyjuk el. Elutazási szándékunkat közöltem Izabellával.

Igen, igen, menjünk vissza Párizsba, mondá Izabella; a tél nagyon szomoru fogna itt lenni.

Megvallom számitottam, miszerint a Párizsi légkör, hol a szórakozásnak ezer nemei kinálkoznak, megfogja gyógyitni a beteg szivét, s a fény, a vigalom közepette lassan-lassan kitörlődik belőle Camil herczeg emléke.

Párisba érve, gondom volt reá, hogy szórakozást keressek számára: elvittem minden bálba, nem ért semmit, közönyös maradt minden iránt. Remény és bizalom tarták benne a lelket csak is; a herczegre való visszaemlékezés vala minden boldogsága.

Egy napon levelet kaptunk, melyben Clamecy ur hivott meg bennünket menyegzőjére. A jó ember egy fiatal, gazdag, csinos és igen jó házból való leánykával kelt összse.

Ugyan hamar megvigasztalódott, — mondá nővérem mosolyogva; — pedig amint észrevettem, eszeveszett szerelmes volt Izabellába. Ez ember iránt én nagy előszeretettel viseltettem, kár volt neki oly nagyon sietni. Várhatott volna még egy kevés ideig . . . nemde kedves gyermekem? — veté utána, leánya felé fordulva, ki nagy karszéke mögött állva — hallgatott.

Izabella kezével egy meglepő mozdulatot tett: Anyám! ugy látszik, te legkevésbé vagy nagyravágyó.

Valóban? — viszonzá nővérem némi gunyorral arczán; — és ugyan, ha szabad tudnom, minő követeléseid vannak? mit akarsz te egy férjben feltalálni.

Eh! nagyon sokat, — felelt a leány félig tréfás, félig komoly arczczal. — Nekem olyan férj kell, ki szenvedélyesen tud szeretni, ki kiváló tulajdonokkal bir, kinek neve jól hangzik a világ előtt, s ki mindezek mellett gazdag is.

Csak ennyi — kiálták én — és hol találod fel ezen ritka madarat, ha szabad kérdenem?

A tél elvégződött, s amint egymás után tüntek a napok, mindenik vitt magával egy-egy bánatos emléket Izabella szivéből: napról-napra élénkebb, vidámabb lett. — Valahára — mondá egy alkalommal — megérkezett a szép tavasz, a rózsák nemsokára nyilni fognak.

A g. . . . i fürdőben nincsenek rózsák — mondám egészen megfeledkezve magamról; — ott csak a krumplivirágok nyitnak.

Hát aztán, kiálta föl egész elragadtatással; az is igen szép virág s ha jól vesszük, még illata sem épen megvetendő.

Ahoz is merész képzelet kell ám, hogy valaki a krumpli virágot szépnek s mi több illatosnak találja.

De még egyszer el kell nekünk menni a g . . . i fürdőbe — mondá nővérem alig hallhatólag.

Két nappal később, ebéd után, élénk csengetyürázás hangzott udvarunkon s nem sokára egy cseléd a polgármesterné asszonyt jelentette be.

Éppen mindhárman a salonban voltunk; nővérem nagy karos székébe ült a kandalló mellett egészen gondolataiba mélyedve; én valami ujságot olvasgattam, mig Izabella az ablak mélyedésében kötésével volt elfoglalva. A mint a belépő polgármesternét meglátta, egyszerre összerázkódott, mintha valami galvanicus tárgyhoz ért volna és elpirult, azután a szokásos üdvözlet végével nyugodtan letelepedett ujra himző rámája mellé. Szegény Izabella! nem sokára hallott beszélni az ő titkon imádottjáról, Camil herczegről. Mintha most is látnám himző rámájára lehajolva, nehogy valamikép felindulását észrevegyük arczán. Negyed órai üres fecsegés után a polgármesterné mintegy élénken megkapatva, igy szólt: Ah! most jut eszembe, majd el is felejtem, nagy ujságot mondok önöknek: haliották-e már, hogy Camil herczeg visszatért utazásából? Találják ki, ugyan kit hozott magával . . . . . Hát egy szép, igen szép feleséget; egy idealis gyönyörü olasznőt; a télen esküdött meg vele. Ez valóságos regény. Már gyermekségüktől fogva szerették egymást. Camil herczeg csaknem kétségbeesett, midőn ezelőtt három évvel atyja maga mellé hitta a fürdőbe. A kegyetlen szivü apa erősen ellenezte házasságát, mert a leány, ki mellesleg mondva, a családdal távolról rokonságban áll, igen szegény. Fiatal szerelmeseink, egymástól igy elválasztva. majdnem kétségbeestek, az egyik Olasz a másik Franczia országban. Ime azért volt a herczeg oly buskomor, oly levert.

Végre hosszas kérés, könyörgés után kieszközölte atyjától, hogy Rómába visszatérhetett, azután a vén apa távolról beleegyezett a házasságba is. Mihelyt összekeltek, azonnal eljöttek Rómából az öreg urat felkeresni; hozzánk éppen a mult vasárnap érkeztek. Hála istennek! egy tánczosnővel több lesz ezután városunkban. Magam is láttam az uj asszonyt, fiatal, szép szőke, kedves teremtés: megjelenése egészen nagyurias.

(Vége köv.)

A posta köréből.

(Postai pénzutalványok behozatala a Németországgal és Svájczczal fenálló forgalomban.)

Németország és Svájcz postahivatalaihoz az 1875-ik év 1-jétől kezdve, minden magyar postahivatalnál 75 o. ért. forintig terjedő pénzösszeget lehet utalványozni bankjegyekben. A kifizetés Németországban és Svájczban oszt. pénzértékben történik, — a befizetett papirpénz és a kifizetett érczpénz közti ágió leszámitásával. Hasonlóan lehet utalványozni ugyanazon időponttól kezdve, a magyar postahivatalokhoz is minden német postahivatalnál 150 birodalmi márkig, és minden svájczi postahivatalnál 187 ½ frankig terjedő összeget. A magyar korona területén a fizetés bankjegyekben történik, a befizetett érczpénz és a kifizetett bankjegy közti ágió hozzászámitásával. Az érczpénzre, illetőleg bankjegyértékre való átszámitást azon cs. kir. osztrák postahivatal eszközli. mely az utalványokat a német vagy svájczi hivataloknak átadja, vagy azoktól átveszi, és pedig a bécsi börzén jegyzett napi árfolyam szerint. Az utalványok illetéke következő:

I. 37 ft. 50 krig terjedő utalványoké: a) Németországba 10 krajczár, b) Svájczba 20 krajczár.

II. 37 ft. 50 kron felül 75 ftig terjedő utalványoké: a) Németországba 20 krajczár, b) Svájczba 30 krajczár. Figyelmeztetik a közönség, hogy a külföldre szóló utalványokra külön utalvány lapok szolgálnak, melyek az azokra nyomott 10 krajczáros levéljegy áráért minden kir. postahivatalnál kaphatók. Ha az utalványért 10 krnál több jár, akkor a többet az utalványra ragasztandó levéljegyekkel ledeztetik. Az innen utalványozott összeg a feladó által csak bankjegy értékben irható az utalványlap szövegének megfelelő helyére, betükkel és számokkal. Távirati utalványok nem fogadtatnak el, expresse kézbesitendő utalványok azonban felvehetők. Az express-dij ugyanaz, mely a Németország és Svájczba szóló express leveleként jár; e dij a feladó által előre fizethető, vagy a czimzettől szedhető be. Egyebekben a belföldi utalványok kezelésére kiadott szabályok érvényesek. Ugyanazon feltételek alatt, mint Németországgal közvetithetők Luxemburggal és Helgolanddal is pénzutalványok.

Külföld.

(—) **China**. Shanghaiból irják, hogy az örökösödés kérdése miatt lázadás tört volna ki.

San Sebastian. A karlisták az Oria balpartjára kergettettek. Salcedo és Miquelet csapatai bevették Usubilt.

Brüssel. A Nord-nak irják Szt.-Pétervárról: A podgoriczai ügy a montenegrói fejedelem elhatározása folytán befejezettnek mondható. A czár üdvözölte a fejedelmet békülékeny hajlamáért.

Róma. Garibaldi a király általi fogadtatása alkalmával Medici-Dezza tábornok által vezettetett be; a királylyal egyedül beszélgetett, a király Garibaldit a terem ajtajáig kisérte ki. A királyi ház tisztei pedig kocsijáig kisérték. A király ma fogadá Rances-t, a spanyol követet, ki az Alfonzo trónra lépését jelenté.

Pétervár. A czár elismerte Alfonzo trónra lépését.

Konstantinápoly. A montenegrói fejedelem Miklós azt sürgönyözte a portának, hogy ő, minden, a podgoriczai ügyben tett követelésétől eláll, s a kormányra bizza, hogy minő elégtételt adjon? A zavargásoknál részt vettek azonban montenegrói birák által büntettessenek meg, mert a törvény nem engedi meg, hogy valaki önhatalmilag szerezzen elégtételt.

(—) **Ausztria**. Treuth Leopold rablógyilkos, kinek kivégeztetéséről már emlitést tettünk, kivégeztetése előtt a következő levelet intézte szüleihez: Olmütz január 29. reggel 6 órakor. Életemnek legutolsó két órájában is őszintén fájlalom és bánom tettemet; miután bünömet megbántam, felvettem az utolsó vigaszt és áldást s miután azon ohajom, hogy testem, szertartásaink szerint az izráeliták temetőjében illendő eltemettetésben fog részesülni teljesül, szivesen halok meg. Ha lehetséges, állitsanak sirkövet poraim fölé, s arra évenként január 29-én reggel 8 órakor egy hallotti lámpát függeszenek. Végül pedig kérem, ne bánkódjanak miattam; gondolják meg, hogy önök még annyi neveletlen gyermekek szülei, vigasztalódjanak, valamint én vigasztalódom, hogy kedves enyéimmel egykor még találkozni fogok. Üdvözöljék minden rokonom és ösmerősömet s ne szomorkodjanak. Az egyetlen kérelme, a halálra kész Leopold fioknak." E levél vonásai határozottak s az izgatottság semmi nyomát nem árulják el.

Szinházi szemle.

(L.) Hétfő febr. 1. **Don Carlos spanyol trónörökös**. Drámai költemény 5 felv. Irta Schiller, forditotta E. Kovács Gyula. E darab rövid idő alatt másodszor adatott uj forditásban; ezuttal is kevesen nézték meg. Multkori észrevételeinkhez alig van mit tennünk. Lukácsinéról (Eboli herczegnő) megemlitjük, hogy bünvallomása most jobban sikerült, mint a multkor. Egyébképen előbbi véleményünk mellett maradunk.

UJDONSÁGOK.

* **A polgári kör** által folyó évi jan. hó 29-én tartott bál alkalmával volt bevétel. 1. Jegyekből 285 ft. 2. Felülfizetésekből 42 ft s egy darab arany, igy összesen 327 ft s egy darab arany. Felülfizettek: Sik Lajosné urhölgy egy darab aranyat, Molnár György orsz. képviselő ur 4 ft, Csikos Ferencz ur 5 ft, Szentmiklósi László ur 5 ft, Csáki Gergely ur 4 ft, Kuczik Gábor ur 2 ft, Horváth György ur 2 ft, Fodor István ur 2 ft, Jermy Kálmán ur 2 ft, özvegy Harangi Györgyné asszony 2 ft, Tóth János ur 1 ft 50 kr, Liptai Miklós ur 1 ft, Raiz Mihály ur 1 ft, Komlósi Mihály ur 1 ft, Borbély Imre ur 1 ft, Jog Ferencz ur 1 ft, Hillich József ur 1 ft, Percze János ur 1 ft, Bányai Vincze ur 1 ft, a „Debreczen" szerk. 1 ft, dr. Pollacsek Gy. 1 ft, Liptai Sándor ur 50 kr, Szücs Mihály ur 2 ft, összesen 42 ft s egy db. arany. Fogadják az igen tisztelt felülfizetők, a könyvtár gyarapitására hozott áldozatukért a polgári kör választmányának legmelegebb köszönetét. Szabó József, polg. kör pénztárnoka.

* **Bacsó Luiza** k. a., ki méltán lőn párszori fellépte után is a közönség kedvenczévé, jövő csütörtökön ismét fellép „Borgia Lukréczia"-ban. A t. k. a. e hó 15-ikéig marad — itthon, s reméljük, hogy még addig többször lesz szerencsénk müvészetében gyönyörködhetni.

* **A debreczeni** keresk. középtanoda 1875-ik évi február 22—28-ig tartandó félévi nyilvános vizsgarende. Első osztály. Hétfő: délelőtt Magyar nyelv és irodalom Beczner Frigyes ur. d. u. Német nyelv s irodalom Herczl Márk ur. Kedd d. e. Mennyiség s mértan Herczl Márk ur, d. u. Keresked. számtan ugyanaz. Szerda d. e. Történelem Beczner Frigyes ur. d. u. Földrajz ugyanaz. Csütörtök d. e. Természetrajz Szücs Mihály ur, d. u. Franczianyelv Zerdahelyi Ödön ur. Péntek d. e. Keresked. levelezés Dr. Pollacsek Gyula ur. Második osztály. Hétfő d. e. Természetrajz Szücs Mihály ur, d. u. Magyar nyelv és irodalom Beczner Frigyes ur. Kedd d. e. Történelem és Földrajz Beczner Frigyes ur, d. u. Német nyelv és irodalom ugyanaz. Szerda d. e. Keresked. számtan Herczl Márk ur. d. u. Vegytan Dr. Schwarzer Viktor ur. Csütörtök d. e. Franczia nyelv és irodalom Zerdahelyi Ödön ur. d. u. Könyvviteltan és mértan Herczl Márk ur. Péntek d. e. Mennyiség és mértan Herczl Márk ur; d. u. Keresked. isme Dr. Pollacsek Gyula ur. Debreczen, 1875. febr. hóban. Kiadta a tanárkar nevében: Pollacsek Gyula igazgató.

* **Holnap** egy közös eljárási módszer megállapitása feletti értekezlet tartandók: Biharmegyének a debreczeni határral szomszédos területeinek szolgabirói és csendbiztosai Vértesre gyülnek egybe, hová hasonló czélból a városi hatóságtól Barcza Dániel csendbiztost is kiküldetni kérték.

* **A közönség köréből.***) A folyamodó sorsa Debreczenben. Folyó évi február 1-én a városi bizottsági gyüléshez, 25 polgár által aláirt kérvényt akarván beadni, az igtatói hivatalt megkerestem, de ott a folyamodást el nem fogadták, hanem a jegyzői hivatalhoz utasitottak, a főjegyző ur utasitott a polgármester urhoz, épen tanácsülés lévén, onnan is elutasitottak, (ha a tanácskozást belépésem zavarta, okai azok, a kik ugy intézkedtek, hogy a tanács üléseiben zavarható legyen,) délután ismét elmentem a polgármester urhoz, de a folyamodást ő is visszautasitotta. Ezek után az a kérdés áll elő, hogy mióta lett a debreczeni polgárság kérelmezni képtelen, és hol a paragrafus, a mely azon hivatalokat felhatalmazta arra, hogy bármi nemü kérvényt visszautasithassanak? Debreczen, február 2. Boros László, m. k.

* **A debreczeni nőegylet** bizottmánya azokat, kik a nevezett nőegylet sorsjegyeit vagy azok árát, akár feledékenységből, akár más okból, még be nem küldték, felhivja, hogy azokat hozzá mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

* **A Jónász vendéglőjében** tartott tánczestélyről tegnap közlött ujdonságunk végén Heine Margit k. a. neve a jelenvoltak között tévesen áll Kain Margit helyett Fischer L. Feischel Jenny k. a. helyett, mit ezennel helyreigazitunk.

* **A városunkban** is állomásozott cs. kir. 51-ik gyalogezred főtulajdonosává az elhalt Károly Ferdinánd főherczeg helyébe Henrik főherczeg és altábornagy neveztetett ki.

* **50 éves debreczeni szinlap**. Debreczen A Felsőbbek engedelmével. Ma Csütörtökönn Augusztus 4-dikénn 1825. A Nemes Város Játék szinjébenn. A Nemzeti szinjátszó társaság által Actrix Kőrösiné különös hasznára Fog előadódni: SAJDAR és RURIK. vagy: Pest és Buda közt lévő Margaréta szigetnek eredete. Egy igaz Történetenn épült Nevezetes Vitézi Dráma, 4 felvonásbann. játszó Személyek: IV-dik Béla, Magyar király. Kőrösi. Patorvszky Margaréta. Kőrösiné. SAJDÁR, Kun Nemes, ennek Férje. Kemény Ur. RURIK, Magyar Országon elmaradott Tatár Vezér később Margaréta Férje. Balla Ur. Frangepán, Ország Nagya. N. N. Ur. Gróf Horogszegi. Horogszeg Ura Magyar Fő Ns. Megyeri Ur. Magyar Nemesek. Kádárfi. Demjén Ur. Pusztási. Fejér Ur. Imre. Sajdár öreg szolgája. Bajuszi Ur. Peti, Pusztási bérlettye. *** s több Katonaság, és kisérő nép. A dolog történt, midőn IV Béla, a Magyaroknak XX-dik Királya 500,000. Tatár általi Országától megfosztatvánn Boleslaus Lengyel Ország Királyával együtt mint Jövevény e világon széjjel bujdosni kényszerittetett, s a Tatárok el menetele utánn való viszsza jövetele Pestre a megmaradt kevés Magyarsággal. irta Bárány Boldizsár; k. tábla-jegyző. Ezt fogja követni egy Pompás tüneményes (TABLEAUX) Néma ábrázolat. Két Szakaszban, ezen nevezet alatt: A' HÁROM GRÁTZIÁK és FLÓRA INNEPE. 1-ször. Lehet látni Flórának tüneményes mesterségét, és a 3 Grátziák s több Nymphák által való koszoruztatását különbkülönféle mozdulatokban. 2-or a Nymphák Piramist formálnak fényes Bengáliai tüz mellett. Nagy Érdemü Publicum! Tapasztalt Kegyes Pártfogóim!! Bizván az igaz Hazafiuságban; a mai számomra határozódott Játék Darab alkalmatosságával bátorkodom tisztelt Pártfogóim kegyességekhez folyamodni. — Mellynél fogva, egy igaz történeten épült nevezetes elő adással, s az azt követő Néma ábrázolattal óhajtom megnyerni Nagy Érdemü Nézőim megelégedéseket, s ketsegtet is azon édes reménység hogy szives esedezésem után nem lészek megvetendő — melyért is örök háladatossággal lenni meg nem szünik alázatos tisztelőjök Kőrösiné. Bémenetel Árra Zárt szék 40 xr. (akkori váltópénzek. Szerk.) Első hely 30 xr. Második hely 15. xr. Jelentődik alázatosan, hogy Biléteket lehet váltani 10. órától 12-ig; délutánn 2-től Játék kezdetig. — Kezdődik a Játék 8-adfél órakor vége 10. órakor.

* **Tudomásul** Miután a közadók befizetésére vonatkozó 186⁵/₈-évi XXI. törvényczikk 12-ik §-a értelmében az 1-ső évnegyedi adófietés határideje februárhó 15-én lejár, figyelmeztetnek a város adófizető lakosai, miszerint a most nevezett 1-ső évnegyedre eső, valamint a mult évekről fizetetlen maradt adótartozásaikat a városi adópénztárába — különbeni végrehajás terhe mellett — 8 nap alatt, annyival is inkább befizetni igyekezzenek, mivel az 1870-ik évi LV. törvényczikk 3-ik §-a értelmében, a ki a 8 napi megintési határidő letelte után róvja le hátralékát, tekintet nélkül arra, intéztetett-é ellene tettleg zálogolási eljárás vagy sem, minden adó forint után 2 kr. zálogolási költséget fizet. Debreczen, február 1-én 1875. A város tanács.

*) E czim alatt közlöttekért tudvalevőleg a beküldő felelős. Szerk.

* **Dobosról** beszél most a közönség. Hatalmas ember, az igaz, de már mégis kapczabetyárság az, hogy egy csőszt, a kinél pénzt nem talált, megütlegelt.

* **Szerencsés volt** szombaton a pércsi soron bizonyos nő, egy vidéki leány zsebét annak tartalmától, mely nehány forintból állott, megfosztani, sőt a pénzen tul is adni, azonban a sors néha következetes is szokott lenni, s ekép történt, hogy az elébb mosolygó szerencse után annak ellenlábasa, a szerencsétlenség is bekövetkezett, és a tettes az őt megillető jutalomra vár.

* **Helyreigazitás.** Lapunk 20-ik számában, a debreczeni „István" gőzmalom gyártmányai árleszállitásáról az ujdonságok között is megemlékezvén, a korpára vonatkozott tudósitás hibás, mert a lejebb szállitás csak a finom korpára áll, ellenben a durva korpa maradt előbbi áron, azaz zsákkal 2 frt. 80 kr, zsák nélkül 2 frt. 40 kr.

* **Büntetésre méltó cselekvény.** Egy a hatvanutczai külvároson lakó ács-mesterember a mult csütörtökön délben a külvásártéri sátoroknak a nyugoti-sorral szemben eső részén hazafelé tartott, midőn egy korcsma ablakából, melyet Boruzs nevü egyén tart bérben, hirtelen lövés dördült el, s abban a pillanatban az emlitett egyén előtt 5—6 lépésnyire a kilőtt golyó a deszka-sátor oldalába furódott. Az ügy a rendőrség előtt áll.

* **Egy szegény öreg asszonyt** tegnap a piaczon, egy sebesen hajtó bérkocsis elgázoltatott, a kinek a kocsi kerekei arczán jelentékeny sérüléseket okoztak.

* **Táborszky és Parsch** zenemü kereskedésében megjelent „Renz czirkusából" cz. franczíapolka, zongorára szerzé Kvirl A. Ára 50 kr.

* **Gyors lovaglás** következtében lováról ma egy ember ugy leesett, s hanyatt vágódott, hogy csaknem élettelenül maradt a földön. A szegény eszméletlen állapotban levő ember piaczutczáról, hol ez esemény történt, a kórházba szállittatott.

* **Egy futóbetyárt** fogott el tegnap a rendőrség, a ki még a mult év őszén a volt vágóhid, s most honvédlaktanya környékén egy embert mindenéből kifosztott; mely tette óta azonban most mutatván magát először a városon — csak most lehetett kézrekeriteni.

Legfelsőbb kézirat.

Vallás- és közoktatási magyar miniszterem előterjesztésére megengedem, hogy a pozsonyi jogakadémiánál a f. évi január 6-án kelt elhatározásom alapján felállitandó bölcsészeti tanszéken kivül, a javaslatba hozott módozatok mellett, még a következő tanszékek felállittathassanak, u. m.: az ó-klassikai nyelvészetre egy, a modern nyelvészetre, irodalomra, és irodalomtörténetre kettő, a hazai történelemre egy tanszék, és egyszersmind megengedem, hogy azok, kik az ezen tanszékekkel összekötött tantárgyakat a szabályszerüen megkivántató idő alatt rendes tanulói minőségben hallgatják, ugy, mint a tudomány-egyetemek pályavégzett hallgatói, az illető szigorlatokra, s a középtanodai tanvizsgálatra bocsáttassanak anélkül, hogy egyetemi póttanfolyammal kellene tanulói pályájukat kiegésziteni.

Kelt Bécsben, 1875. évi január hó 27-én.

Ferencz József s. k.

Trefort Ágoston s. k.

ORSZÁGGYŰLÉS.

— Képv. ház, febr. 1. —

Elnök Perczel.

Lónyai Menyhért hoszu beszédében, melynek első része egyátalában nem keltett hatást, ismert dátumok felsorolásával, a pénzügyi helyzet gyökeres változtatását lehetőnek tartja. Erre négy pontot ajánl felveendőnek: a költségvetés oly rendszerét, — hogy az egyensuly meg ne zavartassék, — a normál budgetet, — az adóképesség emelését, egyes rendkivüli intézkedéseket. Beszéde végén felhivja a pártokat, hogy a közjogi vita mellőztével tanusitsanak áldozatkészséget a haza bajai iránt. A költségvetést megszavazza.

Bartal br. Sennyeivel kezd polémiát, a költségvetést megszavazza. Sennyei személyes kérdésben válaszol Bartalnak, s ennek felelete után az ülés véget ért.

Délutáni posta.

— London, febr. 1. A „Times" irja, hogy a karlisták s alfonsisták közt élénk alkudozások folynak egy fegyvernyugvás tárgyában. mely a végleges béke alapjául szolgálni van hivatva. — Hir szerint a béke Don Carlos hozzájárulása nélkül is meg fogna köttetni; mig ha beleegyezését adja, számára egy spanyol infansféle (trónörökös) állás fog biztosittatni.

— Bécs, február 1. Sapieha herczeg nyilatkozatot tett közzé, melyben egy lapnak azon közleményét, hogy neki a császárnál történt kihallgatása alkalmával kellemetlen jelenetei voltak volna, — minden alapot nélkülözőnek jelenti ki. —

— Bécs, február 1. (A reichsrathból.) A ház elvégezte a mai napirend tárgyait, ezek közt a kereskedelmi védmintákra vonatkozó osztrák-orosz egyezmény iránti kormányelőterjesztést, mely harmadik olvasásban elfogadtatott.

— Bécs, február 1. Ofenheim bünperében ma folytattatott a csernowitzi vasut igazgatótanácsa emlékiratának fölolvasása; a legközelebbi tárgyalási nap f. hó 3-ra tüzetett ki.

Szigetvár összeomlási diszleteivel.

Debreczeni szinház.

VI. bérlet — 1. szám

Szerdán febr. 3-án 1875.

adatik:

A szigetvári vértanuk.

Eredeti szomorujáték 5 felv. Jókai Mór

(Rendező: Mándoki.)

Kezdete 7 órakor, vége fél 10-kor.

Csütörtökön bérletfolyamban adatik.

BORGIA LUCRETIA.

Opera 3 felv. Bacsó Luiza k. a. mint Mofes Orsini.

— **Bécsi tőzsde** febr. 2. (Távirati tudósitás.) Ezüst 105 90, cs. arany 5.24½; Napoleonarany 8.91—.

Felelős szerkesztő:

SZATMÁRI KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

A debreczeni terménycsarnoknak

január 31-re összehivott rendes közgyülése, a miatt, hogy a tagok nem jelentek meg az alapszabályok 8-dik §-ában előirt számmal, meg nem tartathatván, ugyanazon § alapján február 14-re, vasárnap d. e. 10 órára ujabb

közgyülés

hirdettetik, — mire az egylet t. tagjai ezennel meghivatnak.

A közgyülés tárgyai:

1. Választmányi jelentés.
2. Számvizsgálók jelentése.
3. Az alapszabályok 13. §-a szerinti ujbóli alakulás.
4. Számvizsgálók választása.
5. Elnök, alelnök és 18 választmányi tag megválasztása. —
6. Netaláni inditványok.

46 1— **A választmány.**

230. ARJEGYZÉKE az „ISTVÁN" gőzmalom készitményeinek.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. é.-ben, kötelezettség nélkül.)

Ingyen zsákkal.

	frt.	kr.
A. Asztali dara nagy szemü	15	20
„ „ 50 ℔.-os zacskóval	15	40
B. Ugyanaz apró szemü	15	20
„ „ 50 ℔.-os zacskóval	15	40
C. Dara középszerü	14	40
„ „ 50 ℔.-os zacskóval	14	60
0. Királyliszt	14	80
1. Lángliszt	14	40
2. Montliszt	13	40
3. Zsemlyeliszt különös	12	60
4. „ „	12	20
5. Fehér kenyérliszt I. rendü	10	60
6. Ugyanaz II. rendü	9	20
7. Barna kenyérliszt I. rendü	7	60
8. Barna „ II.	6	40
9. Lábliszt I. rendü	5	40
10 Lábliszt II. „	4	40
11 Finomkorpa zsákkal	3	—
„ zsák nélkül	2	60
12 Durvakorpa zsákkal	2	80
„ zsáknélkül	2	40
Rozsliszt I. rendü	—	—
Rozsliszt II. rendü	—	—
„ „ III.	—	—
„ „ IV.	—	—
Rozskorpa zsákkal	—	—
„ zsáknélkül	—	—
00 Árpakása	20	—
0. Árpakása	18	—
1. Árpakása	14	—
2. Árpakása	12	—
3. Árpakása	11	—
5. Árpadara	14	—
6. Árpaliszt	—	—

A zsákok sulytartalma:
A. B. C. 0—8 számig netto 150 font
9. 10. 11. „ 125 „
12 „ 100 „
K. L. és R. I.—III. számig 150 „
R. IV. V. „ 100 „
Á. K. 00—5 számig „ 100 „
Árpaliszt „ 125 „

Debreczen, 1874. jan. 28.

Eladó butorok.

Szent-Anna utczán, 2544. szám alatti háznál, halálozás következtében több rendbeli csinos butorok szabad kézből eladók. 41 2—3

Értesítés.

Azon tisztelt háztulajdonosok, kik házaik környékét, kapuik előtti bejárásukat a romlékony tégla burkolat helyett állandó **négy szögü keménykő** burkolattal hajlandók beépiteni, — négyszögölenként 21 oszt. értékü forintjával aluliroott üzletebe megrendeléseket tehetnek.

Mely összegért vállalkozó ugy a lerakás, mint a talajegyengetésről (planirozás) is gondoskodik. Ugyanott a példánykő is megtekinthető. Megrendelések azonnal teljesittetnek.

Lövenberg Jakab ur terményüzletében Széchenyiutcza.

45 1—3

FOGORVOS

Dr. Hamburger Emil

lakik piaczutczán özvegy Sweticsné asszony házában 1826. szám alatt.

Rendelkezési órák d. e. 9—12, d. u. 2—5-ig.

27 6—

Debreczen, 1875. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában. — Laptulajdonos Oláh Károly.